

متن پرسش

پیروی پاسختان به سوال ۳۸۴۷۵ : اولاً همین مقاله نیز آنجا که فرضاً گزارشات ادعای نیابت امامت زمان توسط منصور حلاج را پذیرفته اما آن را دلیل بر بطلان ادعاهای عرفانی منصور ندانسته چنانچه در سوالی این گزارشات تاریخی ارسال شد که پاسخ نداده و به نوعی از انتشار آن جلوگیری کردید، گزارشاتی که عظام علمای شیعه و اهل سنت صراحت دارند که منصور در زمان حیات حسین بن روح ادعای وکالت و نیابت امام زمان و مهدی ع داشت. حرف در باره ی مقاله ی جناب امینی خواه زیاد است اما بنده یک سوال در همین مورد فوق مطرح می‌کنم: اگر منصور به جهت ادعای نیابت ملعون باشد چنانکه شلمغانی و ... لعن شده اند، چگونه حضرت عالی فردی که امام و حجت الله او را لعن کرده و به دروغ یا توهم خود را نایب اسم الله اعظم دانسته و در جهت تضعیف سیستم نیابت و وکالت کوشیده و توسط اعظام شیعه بخاطر شعبده بازی کتک خورده را عارف کامل و نائل به عرفان نابی می‌دانید که مولوی و ابن عربی نیز همان سلک را داشتند به گونه ای که یکی بر اشعارش لا یمسه الا المطهرون سر می‌دهد و دیگری مکاشفات خلاف قرآن و حدیث را از جنس وحی و اهدای رسول الله می‌داند. همچنین ادعاهای عرفانی حلاج چه بود که به ادعای مقاله ی مذکور مورد تایید امام زمان بوده؟ اینکه ابلیس عاشق بود نه عاصی؟ ابلیس موحد بود و غیور؟ سبحانی ما اعظم شانی؟ دختر سمری باید به او سجده کند؟ بزرگان شیعه به جای حسین بن روح باید با او بیعت کنند؟ از طرفی سوالاتی که در پرسش نام برده شده در ۳۸۴۷۵ بود در مقاله ی مذکور نیست. کدام میدان برای پاسخ به آن سوالات مناسب است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال تصمیم با خود شماهاست. آنچه ما از حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» یافتیم ذیل اسلام و قرآن و روایات اهل بیت «علیهم السلام» توجه به نگاه شخصیت‌هایی همچون ابن عربی و خواجه عبدالله انصاری و جناب صدرا به اسلام می‌تواند جوابگوی سوالات بشر جدید باشد که ظرفیت آخرالزمانی دارد. موفق باشید